

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1745-ҳадис

1745/4900 - عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ فِي غَزَّةٍ، فَسَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ أَبِي

يَقُولُ: لَا تُنْفِقُوا عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْقَضُوا مِنْ حَوْلِهِ، وَلَوْ رَجَعْنَا مِنْ عِنْدِهِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعْزَزِ مِنْهَا الْأَذَلُّ. فَكَرِثْتُ ذَلِكَ لِعَمِّي أَوْ لِعُمَرَ، فَلَكَرَهُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَدَعَانِي فَحَدَّثَنِي، فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ أَبِي وَاصْحَابِهِ، فَحَلَقُوا مَا قَالُوا، فَكَذَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَصَدَّقَهُ، فَأَصَابَنِي هُمْ مَمْ يُصِيبُنِي مِثْلُهُ قَطُّ، فَجَلَسْتُ فِي الْبَيْتِ، فَقَالَ لِي عَمِّي: مَا أَرْدَتَ إِلَى أَنْ كَذَّبَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَقْتَنَكَ. فَأَتَرْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (إِذَا جَاءَكُ الْمُنَافِقُونَ)، فَبَعَثَ إِلَيَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَرَأَهَا عَلَيَّ، فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ يَا زَيْدُ.

4903/1745 - وَعَنْهُ فِي رِوَايَةٍ قَالَ: فَدَعَاهُمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ فَلَوْا

رُؤُوسَهُمْ ..

1745.4900. Зайд ибн Арқам розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир ғазотда эдим. Абдуллоҳ ибн Убайнинг «Расулуллоҳнинг ёнидагиларга инфоқ қилмандилар, токи пароканда бўлиб кетишин. Унинг олдидан қайтсак, қасамки, азиз хорни ундан чиқаражак!» деяётганини эшиздим. Буни амакимга [ёки Умарга] айтдим. У Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга айтган экан, мени чақирдилар. Мен у зотга сўзлаб бердим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Абдуллоҳ ибн Убай ва унинг шерикларига одам юбордилар. Улар (бундай) дейишмаганини айтиб, онт ичишли. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мени ёлғончига чиқариб, уни тасдиқладилар. Менга шундай бир ташвиш етдики, бунақаси ҳеч етмаган. Уйда ўтириб қолдим. Амаким менга: «Нимани хоҳлаган эдинг? Охир-оқибат Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сени ёлғончи билиб, сендан нафратландилар-ку!» деди. Шунда Аллоҳ таоло «Мунофиқлар хузурингга келгандариди...»ни нозил қилди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам менга одам жўнатдилар ва (уни) ўқиб бериб: «Дарҳақиқат, Аллоҳ сени тасдиқлади,

эй Зайд», дедилар».

1745A/4903. Зайд ибн Арқам розияллоху анҳу айтади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам билан сафарга чиқдим. Унда одамларга қийинчилик етди. Шунда Абдуллоҳ ибн Убай ўз шерикларига: «Расулуллоҳнинг ёнидагиларга инфоқ қилманглар, токи атрофидан пароканда бўлиб кетишин», деди ва: «Мадинага қайтсак, қасамки, азиз хорни ундан чиқаражак!» деди. Мен Набий саллолоху алайҳи васалламга келиб, у зотга бунинг хабарини бердим. У зот Абдуллоҳ ибн Убайга одам юбориб, ундан сўраган эдилар, у (бундай) қилмаганини айтиб, жон-жаҳди билан онт ичди. «Зайд Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламни алдабди», дейишиди. Уларнинг айтган гапларидан ичимда оғриқ пайдо бўлди. Ниҳоят, Аллоҳ азза ва жалла «Муноғиқлар ҳузурингга келганларида...» оятида менинг тасдифимни нозил қилди. Набий соллаллоху алайҳи васаллам улар(нинг ҳаққи)га мағфират сўраш учун уларни чақирган эдилар, бош чайқашди.

«...Улар худди суюб қўйилган ходага ўхшарлар», дегани шунгаки, улар (ичлари чатоқ, кўриниши) энг чиройли кишилар эди».

Манба: hadis.islom.uz

